

ՅԱՌԱԶԱԲԱՆ

Աբրահամը ընկալաւ ազգն զերկուս տպագրութիւնս առաջնոյ Տաճկերէն-Հայերէն բառարանի, շահն՝ զոր շահեցաւ անտի, եւ պէտքն՝ եթէ վասն առանին կենաց, եթէ վասն վաճառաշահութեան եւ եթէ վասն ուսման հայրենի բարբառոյն կամ վասն կրթութեան մանկուոյն, յորդոր գտան մեզ՝ ի սպառել ի սակաւ ամս երկրորդի տպագրութեան՝ յօրինել ըստ պահանջելոյ հանգամանաց այժմու պայմանի օսմանեան լեզուի զնորս՝ եւ փոխանակ ընդ առաջնոյն ընծայել ի լոյս: Այլ առ առաւել իմն օգտակարագոյն գտանելոյ մերազգեայ ժողովրդեան՝ պատշաճ թուեցաւ ճշդել եւ ճշգրտել զհայերէն անուանս, եւ ի նոյնս յաւելլուլ եւ զգաղղիերէնն՝ որ հասարակաց իմն բարբառ եկաց յայսմ ժամանակի: Այսպէս նպատաւորութիւն ի յառաջագիմութիւն ազգին յերեսին բարբառս՝ է նկատեալ ուշ նպատակի մերոյ եւ ջան, եւ ընծայեմք զայս առաւել յօգուտ մեծաշահ, ի պէտս եւ ի վայելս որոց սովոր են ընթեռնուլ օրագիրս եւ որ այլ եւս սոցին սակի ինչ իրք իցեն:

Ամենայն գործ՝ եթէ ընդ իւրում նպատակի ոյր վասն յօրինեցաւ՝ կշռեալ, համեմատ եւ պատշաճագոյն գտանիցի, ապա կատարեալ գործն հաշուի: Մատենագրի բառագրոց այն եւեթ առաջի կայ՝ ժողովել եւ ի մի մատեան համբարեալ փակել զմթերս բառից եւ յօրինաւոր բառագիտական կալ-